

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد عزیز که معرفت های عمیق عمیق عمیق دین رو لقمه لقمه در دهن ما گذاردند که اجر آن فقط در خزانه ی الهی یافت می شود. استاد عزیز به لطف الهی در سال های اول جوانی در کنار مباحث شما به معرفت های عمیقی از توحید اسلام رسیدم و برهان صدیقین من را تا اوج به پرواز درآورد که تا کنون که سال هایی از آن دوران می گذرد با اینکه عین حقیقت را در حضور ندارم ولی هر متنی که بوی معرفت بدهد یاد آن روزها را برایم زنده می کند ولی گرفتاری های تحصیل و بچه داری و متاسفانه عدم برنامه ریزی من را از آن دوران دورکردن است. حال سوالم این است که: این که بوی هر سخن بامعرفتی من را مست و مشتاق می کند این نشان می دهد که چیزی از آن معرفت موجود هست یا همه اش شده ذهن و خیال؟ جواب این سوال از جهت اینکه به من امید می دهد برایم مهم است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مگر نه آن است که حضرت حق عقل را حجت درک حقیقت قرار داده و این عقل است که مرز بین واقعیت و توهم را مشخص می کند؟ با توجه به این امر هر اندازه ما بر اساس عقل زندگی کنیم و نظر به سنن الهی داشته باشیم، از توهمات آزاد خواهیم شد. موفق باشید